

EGYESÜLETI TEKEVERSENY – MÁSODSZOR

December 17-én ismét a tekepályán találkoztak egyesületünk tagjai. Az előző évi jóhangulatú óévbúcsúztatót sikerült megismételni, ezúttal is nagy küzdelem folyt a végső győzelemért és a helyezésekért. A férfiak versenyében a címvédő **Gál László** megvédte elsőségét. Egyenletes teljesítményt nyújtva végig az élen állt. A dobogó második fokára **Szakály Ferencnek** sikerült felkapaszkodni, aki remek dobások után néhány „vályú”-val rontotta le eredményét. A betegsége miatt csak nagy unszolásra elindult **Horváth Vilmos** kiváló teljesítményt nyújtott és újra „bronzérmes” lett. **Németh László József** ezúttal leszorult a dobogóról, amiért végig versenyben volt.

Németh Pál és **Németh László** váltakozó sikerrel szerepeltek, nagyszerű dobások után egy-egy gyengébb eredmény is becsúszott. **Tóth Győző** a bemelegítésnél még kiválóan szerepelt, de az éles versenyben visszaesett és végül a 6. helyen végzett. Az ezen a versenyen debütáló **Varga István** nagy lelkesedéssel dobott és sikerült megelőznie a tavaly még pontszerző helyen végzett **Hegedűs Lászlót**. **Pongrácz Tamás** a verseny során a szurkolásban jeleskedett.

A hölgyek versenyét ismét **Jaczkovics Zsuzsa** nyerte. Eredményével a férfiak mezőnyében is dobogós lett volna, minden elismerést megérdemel. **Rozmán Tímea** és **Tóthné Pászli Erzsébet** a korábbi évhez képest helyet cserélt, most Tímea szerezte meg az „ezüstérmet”.

A csapatversenyben is címvédés született, a **Halmay II-es** csapat (**Jaczkovics Zsuzsa** cs.k., **Tóthné Pászli Erzsébet**, **Németh László József**, **Tóth Győző**, **Varga István**) 321:295 arányban győzött.

Eredmények:

Férfiak:

1. Gál László 169 fa
2. Szakály Ferenc 159 fa
3. Horváth Vilmos 135 fa

Nők:

1. Jaczkovics Zsuzsanna 154 fa
2. Rozmán Tímea 82 fa
3. Tóthné Pászli Erzsébet 67 fa

Február 7-én rendezi egyesületünk, hagyományos farsangi bálját a **Pannónia Étteremben**. A **2900 forintos** belépőért cserébe nagyszerű vacsorát, kitűnő műsort, kellemes szórakozást is kínálunk. A tombolán több százezer forintnyi nyeremény kerül kisorsolásra. Kérjük tagtársainkat, hogy minél többen jelentkezzenek **Horváth Vilmosnál** vagy **Gál Lászlónál** a mulatságra, s hozzák el barátaikat és ismerőseiket is!

A Halmay Zoltán Olimpiai Hagyományörző Egyesület belső tájékoztatója.

Megjelenik havonta egyszer, 150 példányban.

Szerkeszti: Az egyesület vezetősége.

Cím: 9700 Szombathely, Hollán E. u. 13. • E-mail: halmayohe@zalaszam.hu

FÁKLYA

VIII. évfolyam 1. szám

2004. január

GYÁSZOL EGYESÜLETÜNK

Lapzártakor érkezett a megrázó hír: 47 éves korában, hosszan tartó súlyos betegségben elhunyt Kárándy József egyesületünk tithára.

Sajnos bekövetkezett... amitől titokban sokan nagyon féltünk. Hogy Józsi szervezete nem tud megbirkózni a gyilkos kórral, hogy az olimpiásnyi idő alatt megüvölt számtalan küzdelem reménytelenné válik.

2000. februárjában, teljesen váratlanul Jóska kórházba került. Akkor sokan azt hittük, hogy nem súlyos beteg. Azután megismerve a diagnózist: leukémia, igazán megijedtünk. Féltettük és féltünk. Barátai, családtagjai, munkatársai. Egyvalaki volt mindig optimista: Jóska. Egy-egy biztató részeredmény, egy-egy kezelés utáni javulás mindig új reményt adott. A betegséggel küzdő Jóska az évek folyamán hol jobban, hol rosszabbul érezte magát. Néha eljött egy-egy rendezvényünkre, s ilyenkor mindenki igazi őszinteséggel érdeklődött hogyléte felől. Ilyenkor bíztunk benne, hogy felépül. Csodák azonban sajnos csak ritkán vannak. Az idő haladtával a kór elhatalmasodott szervezetén. Az utolsó hónapokban Jóska már csak feküdni tudott, járni már nem.

1956 – 2004

Pár nappal az új év előtt, amikor meglátogattam a kórházban azt mondta nekem: „Majd akkor megyek haza innen, ha talpraállítanak az orvosok.”

– Rendben van, majd együtt nézzük nyáron az olimpiát! – válaszoltam.

Kedves Jóska!

Tévedtünk. Bátran, saját felelősségedre vállaltad a kockázatos műtétet. Emberi méltósággal akartál élni és emberi méltósággal mentél el.

E vigasztalan, szomorú időben mi, egyesületi tagtársaid, barátaid egyet ígérhetünk: **EMLÉKEDET MÉLTÓ MÓDON ŐRIZZÜK ÉS ÁPOLJUK!**

Horváth Vilmos

FÉL ÉVSZÁZAD A FILM VILÁGÁBAN

A 2003-as esztendőben utolsó vendégünk **Csóke József** Balázs Béla-díjas filmrendező volt. Józsi bácsi gyermekkorától indulva elevenítette fel emlékeit életéről, pályafutásáról. A szegedi születésű Csóke József szegény családból származik, ráadásul édesapját nem is ismerte, édesanyját pedig korán, 13 éves korában veszítette el. Egészen kiskorától jó tanuló volt, s tanító szeretett volna lenni. A diploma megszerzése után **Újszegeden** tanított, ahol mozgépészként is ténykednie kellett. Éppen ekkor hirdette meg az országos kulturapolitikai vezetés az "Úttörőhíradó" beindítását, amelyhez embereket kerestek. Józsi bácsi, aki ekkor 22 éves volt éppen megfelelt a feltételeknek. 400 jelentkező közül került **1950-ben Budapestre a filmgyárba**. Ki hitte volna akkor, hogy egy fantasztikus és csodálatos rendezői pályafutás első lépései ezek!

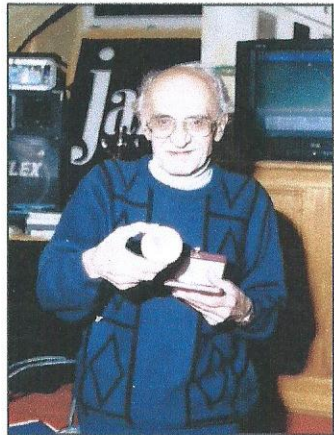
A híradózással induló karrier egy idő után a sport területére sodorta. Mondhatjuk, hogy a magyar sportbarátok szerencséjére! A magyar sportfilmgyártás atyja több évtizedes pályafutása során több száz filmet készített. **Hel sinkiben** vett részt először olimpiai játékokon. Ezen kívül még öt alkalommal készített filmet az ötkarikás eseményekről.

Nagy idők nagy tanújaként ő készített filmet a **londoni 6:3-as mérkőzésről** is. Józsi bácsi ötven év távlatából is megborzongva gondol vissza arra, hogy a hazafelé úton a vámellenőrségen az egyik túlbuzgó vámos felnyitotta az egyik filmes dobozt. Bizony kész szerencse, hogy nem a **Hidegkúti** első gólját rejtő tekercest tette tönkre a derék vámos.

Józsi bácsi kedves történetei közül álljon itt az egyik legérdekesebb:

„1967, Mexikóváros, XIX. nyári előolimpia. Erről az eseményről két rövidfilmet is készítettünk Fífilina József operatőrrel. De ha már kint járunk – gondoltuk - csináljunk egy filmet Siqueirosról, a mexikóiak nemzeti festőjéről, aki gigantikus méretű képekkel festette tele a várost. Siqueiros éppen azokban a napokban vette át a Nemzetközi Lenin Békédíjat a mexikói szovjet nagykövetségen. Fífivel gondoltuk, megörökítjük ezt a pillanatot is. Igen ám, de nem engedtek be a nagykövetségi rezidenciára. Mentünk mi mindenhova, próbálkoztunk még Szemjonovnál, a nagykövethél is, de minden hiábavalónak bizonyult: "dokument nyet" - volt a válasz. Tanácsaltanul álldogáltunk a bejáratnál, amikor egyszer csak megérkezett Borisz Polevoj, az „Egy igaz ember” írója, aki a másnapi ünnepség díszvendége volt, ő adta át ugyanis a díjat.

Mondtam a kollégámnak: Fífikém, ha most nem jutunk be, akkor soha! Elpanaszoltuk neki a bánatunkat, s ő intett, hogy menjünk be vele. Az irodában aztán kért egy papírlapot, ráfirkantott valamit, elkérte Szemjonovtól az összes pecsétet, te-lenyomkodta vele a lapot, és ránk mosolygott: "Tavaris Csóke, dokument jeszty!". Boldogok voltunk, azonnal megnéztük a terepet, vagyis a hallt, ahol másnap a díjat átadták. A kocsiban mindig volt velünk négy lámpa, amit azonnal ki is próbáltuk, de a negyediknél, bumm, kivágta a biztosítékot. A nagykövet rohant a létráért és egy darab drótért, és rutinos mozdulatokkal "megpatkolta" a biztosítékot. Másnap a forgatáson kérdezte tőlem Fífi, hogy ki tartja majd a három másik

lámpát, ha ő forgat. Gondoltuk majd megkérünk valakit. Jött is mindenféle ember, csokornyakkendőben, frakkban, nagyestélyiben. Az első háromnak a kezébe nyomtunk egy-egy reflektort és vidáman felvettük a díjátadást. Az ünnepség után hivat a nagykövet. Sopánkodik, hogy nemzetközi diplomáciai botránynak nézünk elébe, ugyanis a világosítóink nem kisebb személyek voltak, mint a francia nagykövet, a panamai nagykövet felesége és a mexikóvárosi rendőrfőnök. Szerencsére aztán nem lett semmiféle botrány, alkalmi asszisztenseink nem jelentettek fel.”

Józsi bácsi beszélt **Leni Riefenstahlról** is, aki szerinte a szakma legnagyobb alakja volt. A berlini olimpiáról készített világhírű filmje forgatása során számtalan újszerű technikai megoldást alkalmazott. Az életkorára utalva egykori riportalánya, **Lukács György** mondását idézte: „Fiam, legjobb fiatalon meghalni – de minél később”.

Természetesen az elismerések sem kerültek el a kiváló rendezőt: már egészen fiatalon **Balázs Béla-díjat** kapott, az **Érdemes Művész** kitüntetés birtokosa, hetvenéves korában megkapta a **Magyar Köztársasági Érdemrend Tiszti Keresztjét**, a 33. Magyar Filmszemlén pedig **életmű-díjas** lett. Krakkóban elnyerte a Lengyel Katolikus Filmszövetség aranygyűrűjét, melyet Karol Wojtila, jelenlegi **II. János Pál pápa** húzta az ujjára. 1996-ban a NOB századik évfordulóján **Olimpiai Érdemrendet** kapott.

A magyar sportfilm atyja emlékezetes estet szerzett mindnyájunk számára, s reméljük, hogy még sokáig örvendeztet meg bennünket izgalmas és érdekes filmekkel.

Dr. Csik Ferenc emléktábla avatása.

(Sopron, 2003. november 22.)

Dr. Csik Ferenc 1913. december 12-én született Kaposváron. Mint katonorvos 1945. március 29-én egy bombatámadás során halt hősi halált Sopronban. Az ünnepség a városi úszodában vette kezdetét. A műsorvezető a meghívott vendégeket névszerint bemutatta. Elsőnek **Csik Katalint** és **Dr. Temes Judit** olimpiai bajnokot, a jubileumi XXV. Dr. Csik Ferenc Emlékverseny fővédnökét, majd sorban a többiek: **Dömölky Lidia** olimpiai bajnok, **Újvári Ferencné** MOA hagyományörző alosztályvezető, **Dr. Németh Zsuzsa** a Csik Ferenc alapítvány elnöke, **Wilfing Ferenc** Sopron Polgármesteri Hivatal kabinetfőnöke, **Dombi Iván** a Vízilabda Szövetség emlékbizottság elnöke, **Dömötör Zoltán** olimpiai bajnok, **Hegedüs László** a Városi Úszó Szakbizottság elnöke, **Klauth András** az emlékverseny egyik főszponzora, **Szomor Sándor** nemzetközi versenybíró és végül, de nem utolsósóként a 90 éves **Dombóvári Sándor Csik Ferenc** kortársa és egykori sportbarátja. A bemutatás után egy szimbólikus olimpiai láng meggyújtásával a szóvivő méltatta **Dr. Csik Ferenc** eredményeit.

Ezután az előtérben elhelyezett márványtábla leleplezésére került sor. A tábla felett **Csik Ferenc** nagyméretű fényképe van, mellette a Nemzeti Zászló. A táblát **Csik Katalin** és a két főszponzor leplezte le, közben az Olimpiai Himnusz játszották. Az avató beszédet **Dömölky Lidia** olimpiai bajnok mondta el. Azt követően a koszorúk elhelyezése történt. A **Halmay Zoltán Olimpiai Hagyományörző Egyesület** nevében **Hencsei Pál** és **Dombóvári Sándor** koszorúzott. Az ünnepség a Szózat elnéklésével ért véget.